

Београд – Данас је у Београду преминуо проф. др Слободан Ж. Марковић, први и дугогодишњи управник Задужбине „Десанка Максимовић“, чији је оснивач Народна библиотека Србије. Професор Марковић остварио је изузетан допринос у раду у Задужбини. Са тимом стручњака, приредио је целокупна дела Десанке Максимовић у критичком издању по највишим научним стандардима. Тиме је верификовано њено стваралаштво, а уједно је дат допринос системској бризи друштва за приређивање целокупних дела стваралаца који су задужили српску културу.

Професор на Филолошком факултету у Београду др **Слободан Ж. Марковић** рођен је 1928. године у селу Горњи Мушић код Ваљева. У завичају је учио основну школу, а гимназију у Белој Цркви, Панчеву, Ваљеву и Београду. Југословенску књижевност и српскохрватски језик, са светском књижевношћу, дипломирао је 1952. Године на Филозофском факултету у Београду. Слободан Ж. Марковић је радио у Вршцу као гимназијски професор, а потом је постављен за републичког школског инспектора. На Универзитет у Београду изабран је 1956. године. Прошао је сва универзитетска звања и редовни је професор Филолошког факултета за нове југословенске књижевности. Био је, поред осталог, продекан и декан Филолошког факултета у Београду и предавач на универзитетима у Гетингену (Немачка), Пекингу (Кина), од нас у Београду, Нишу и Приштини.

Један је од оснивача и дугогодишњи директор Међународног славистичког центра Србије. Био је више година председник Друштва за српскохрватски језик и књижевност Србије и Савеза славистичких друштава Југославије, главни и одговорни уредник часописа „Књижевност и језик“, председник Управног одбора Змајевих дечјих игара и вишегодишњи главни уредник часописа „Детињство“, члан Председништва Међународног комитета слависта, потпредседник и председник УНЕСКО асоцијације радника на књизи за децу и стални научни саветник, један од оснивача и члан Извршног одбора Вукове задужбине, један је од оснивача и десетогодишњи председник Управног одбора Задужбине „Десанке Максимовић“ и председник Културно-просветне заједнице Србије.

За свој рад добио више признања, међу осталима и „Вукову награду“, Медаљу

Хумболтовог универзитета, медаљу „Ханс Кристијан Андерсен“, немачки орден „Велики крст за заслуге I реда“ и југословенски „Орден заслуга за народ са златном звездом“.

Научни рад професора др Слободана Ж. Марковића посвећен је историји нових југословенских књижевности, њиховим везама и везама са светском књижевношћу, као и књижевности за децу. Објавио је око 600 књижевних студија и расправа, као и књиге – „Записи о књижевности за децу“ I, II, III и IV (више издања), „Књижевни покрети и токови између два светска рата“, монографије „Лаза Лазаревић“, „Милан Ракић“, „Бранко Топић“, „Исидора Секулић“, „Јован Поповић – живот и књижевно дело“, „Вук Карацић у књижевном трајању“, „Књижевно стваралаштво Десанке Максимовић“, „Трагање за идеалима“ и „Појаве, ствараоци и дела у македонској књижевности“; Надалеко су чувене његове антологије – „Антологија српске приче за децу“, „Антологија српских поема за децу“ „Ко је бољи јунак“, „Баку прваку“, „Златна књига“; студије – „Књижевне појаве између два светска рата“, „Континуитети и вредности“ и путопис „Професор у Пекинг – професор из Пекинга“.

Марковићеви радови су превођени на све јужнословенске језике, као и на немачки, енглески, француски, румунски, мађарски, чешки и руски језик. Такође, запаженим саопштењима и рефератима учествовао је на више конгреса и стручних скупова у земљи и свету.